

Лето кад сам научила да летим, Јасминка Петровић О роману – једној летњој авантури током одрастања

Роман *Лето кад сам научила да летим* је **савремени роман** за младе који је написала српска књижевница **Јасминка Петровић**, објављен 2015. године у издавачкој кући *Креативни центар*. Роман је превођен на стране језике и по њему је снимљен и филм (2022).

Допало ми се што роман говори о одрастању у облику **дневника** тринаестогодишње Београђанке Софије, која летњи распуст проводи са бабом Маријом на Хвару, код бабине сестре Луције (нона Луце). Шјор (господин) Лука је старији брат бабе Марије и ноне Луце (у последњем рату је изгубио сина), а Ана и Лука су његови унуци, Софијини рођаци, такође са Хвара. И у тој галерији ликова је још Свен, Софијин вршњак из **Шведске**, који летује на Хвару и у којег се Софија заљубила, па се осећала као да лети.

Прича о Софијином "преломном лету" – лету када је некако одрасла, испричана је у првом лицу, током 23 ноћи проведених у Старом Граду. Сажетак дела обухвата период од поласка на летовање са бабом, код бабине сестре Луце, до повратка у Београд. Летовање са две бабе за Софију баш и не звучи као летовање из снова. У малом градићу необичне приморске архитектуре, маслињака и вреле плаже, где Софија никог не познаје, не разуме многе речи и реакције људи који је окружују, њено летовање почиње да личи на кошмар. Зато Софија урања у књиге, музику и сањарење, само да би победила досаду. Али, дешавају се многа изненађења и Софија доживљава промене које утичу на све њих: да се нона Луце изненада тешко разболи, да Шјор Лука нуди руку помирења сестри Марији, а да су Ана и Лука у ствари бољи чак и од њене другарице из школе. И Софија се заљубила! Не зна шведски, ни Свен не зна српски, али срце јасно шаље своје поруке: то је то! Срце се уздигло, полетело и тако надјачало све *смор* појаве у стварности!

Софијиној авантури доживљавања света око себе, одрастања и приближавања људима који су јој род, доприноси и хумор, духовитост сваког лика који покушава да ружне нијансе стварности победи хумористичким ставом према њима. Тако је писцу успело да и бол због тешких животних искустава из рата преточи у лековито олакшање, праштање кад ликови схвате да "није све тако црно" и када са ведрином прихватају људе око себе. Данашњи млади људи, на срећу, бавећи се темама одрастања, пријатељства, и сами доживљавајући често неочекиване и болне животне вратоломије, ведрином и хумором успевају да преброде то време кад ниси више "мали", а још ни у свету одраслих.